

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ V kadencja Prezes Rady Ministrów RM-111-64-06

> Pan Marek Jurek Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 89 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie zawiadamiam Pana Marszałka, że Rada Ministrów zamierza przedstawić do ratyfikacji Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej

Konwencję o pomocy żywnościowej, sporządzoną w Londynie dnia 13 kwietnia 1999 r.,

której ratyfikacja - zdaniem Rady Ministrów - nie wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

W załączeniu przekazuję tekst wymienionego dokumentu wraz z uzasadnieniem.

W razie niezgłoszenia, w terminie 30 dni - zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o umowach międzynarodowych - negatywnej opinii, co do zasadności wyboru trybu ratyfikacji dokumentu, zostanie on przedstawiony Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 kwietnia 1999 roku została sporządzona w Londynie Konwencja o pomocy żywnościowej.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej Konwencji,
- postanowienia Konwencji są przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 2006 r.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lech Kaczyński

PREZES RADY MINISTRÓW

Kazimierz Marcinkiewicz

Uchwała Nr..... Rady Ministrów z dnia.....

w sprawie przedłożenia Konwencji o pomocy żywnościowej, sporządzonej w Londynie dnia 13 kwietnia 1999 r., do ratyfikacji.

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1.

- 1. Przedkłada się Konwencję o pomocy żywnościowej, sporządzoną w Londynie dnia 13 kwietnia 1999 r., Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.
- 2. Konwencja, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie Konwencji, o której mowa w § 1 ust. 1, powierza się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów

UZASADNIENIE RATYFIKACJI KONWENCJI O POMOCY ŻYWNOŚCIOWEJ

Konwencja o Pomocy Żywnościowej (Food Aid Convention – FAC), której członkami, poza Wspólnotą Europejską (WE) oraz jej państwami członkowskimi, jest Australia, Kanada, Japonia, Norwegia, Szwajcaria, USA, obowiązuje aktualnie w wersji z 1999 r. Mocą Decyzji Rady 2000/421/EC WE stała się stroną niniejszej Konwencji.

Na podstawie art. 6(2) Traktatu Akcesyjnego oraz art. 300 (7) Traktatu ustanawiającego WE, nowe państwa członkowskie UE zobowiązane są do przystąpienia do Konwencji o Pomocy Żywnościowej.

Określony w Konwencji okres jej obowiązywania – do 30.06.2003 r. - został po raz pierwszy przedłużony do końca czerwca 2005 r. W wyniku toczących się negocjacji w Światowej Organizacji Handlu (World Trade Organisation - WTO) dotyczących zasad pomocy żywnościowej, w czerwcu 2005 r. została podjęta podczas posiedzenia Komitetu ds. Pomocy Żywnościowej decyzja o przedłużeniu okresu ważności Konwencji z 1999 r. do 30.06.2007 r.

Dła nowych państw członkowskich UE oraz dla Portugalii i Argentyny ustalono termin ratyfikacji Konwencji do dnia 30.06.2006 r.

Do momentu ratyfikacji Konwencji o Pomocy Żywnościowej i złożenia dokumentów ratyfikacyjnych w Generalnym Sekretariacie Narodów Zjednoczonych, Polska jest tymczasowym członkiem tej Konwencji ¹.

Założeniem Konwencji o Pomocy Żywnościowej jest zabezpieczenie na rzecz krajów słabo rozwiniętych co najmniej 10 milionów ton pomocy żywnościowej rocznie w ekwiwalencie zbóż konsumpcyjnych w ramach podjętych zadań mających na celu osiągnięcie powszechnego bezpieczeństwa żywnościowego poprzez zapewnienie dostaw pomocy żywnościowej niezależnie od sytuacji na światowym rynku produktów żywnościowych.

Bezpieczeństwo żywnościowe w ostatecznym dążeniu działań podejmowanych w ramach niniejszej Konwencji ma na celu wyeliminowanie głodu, a więc i potrzeby niesienia pomocy żywnościowej. Konwencja, koordynując pomoc żywnościową, ma na celu zwiększenie jej skuteczności i jakości dostarczanej pomocy, poprawę spójności polityki pomocy żywnościowej z innymi instrumentami rozwojowymi nie tylko wśród krajów-donatorów, ale również w krajach będących beneficjentami tej pomocy.

Ratyfikacja przez Polskę Konwencji o Pomocy Żywnościowej pozwoli zwiększyć poprzez włączenie się do wspólnoty międzynarodowej – jej zdolności do reagowania w sytuacjach kryzysu żywnościowego.

Oprócz ww. celów w Konwencji określono:

ilość i jakość pomocy; istnieje możliwość określenia pomocy w tonażu lub w postaci wolumenu dostaw tych produktów, które zostały wyszczególnione w Konwencji. Wielkość takiej pomocy przeliczana jest na ekwiwalent pszenicy liczonej po średnich cenach CIF (koszty transportu i ubezpieczenia) na światowym rynku pszenicy. Istnieje poza tym możliwość wyrażenia pomocy żywnościowej w formie niejednolitej w postaci tonażowej i wartościowej.

¹ Źródło: Stanowisko odnośnie udziału Polski w pracach Międzynarodowej Rady ds. Zbóż z 10 maja 2005r. opracowane przez MGiP (znak: DPH-VI-MG-IGC-185-05).

- zobowiązania wyrażone jak wyżej określane są w skali roku dla każdego członka Konwencji. Dla WE roczne zobowiązanie w tym obszarze pomocowym wynosi ekwiwalent w dostawach pszenicy w wysokości 1.320.000 tys. t. oraz wyrażonej wartościowo w wys. 130 mln. Euro;
- odbiorców pomocy;
- rodzaje pomocy żywnościowej wraz z zasadami jej udzielania przy uwzględnieniu zasad współpracy pomiędzy członkami oraz warunków jej przyznawania. Należy zaznaczyć, iż pomoc żywnościowa w ramach określonego udziału (wkładu) na rzecz Konwencji musi odbywać się wyłącznie w formie darowizn (żywnościowych bądź pieniężnych).

- kanały dystrybucji (bezpośrednie lub zakup w tzw. transakcjach trójstronnych, jak również za pośrednictwem organizacji międzynarodowych, międzyrządowych lub

pozarządowych);

- zasady skuteczności oraz implikacje ekonomiczno-społeczne dotyczące programów pomocowych w tej dziedzinie w kraju-beneficjenta z uwzględnieniem istotnej zasady, by pomoc ta – poza redukowaniem czy likwidacją głodu - przyczyniała się również do zwiększenia zdolności rządów i społeczeństw tych krajów do współtworzenia własnego bezpieczeństwa żywnościowego na wszystkich szczeblach;
- system koordynacji i informowania;-
- kwestie organizacyjne oraz proceduralno-administracyjne związane z realizacją zadań Konwencji. Głównym organem wykonawczo-decyzyjnym jest Komitet ds. Pomocy Żywnościowej z siedzibą w Londynie, którego członkami są strony Konwencji. Decyzje podejmowane są na drodze consensusu.
- procedury prawne związane z ratyfikacją, przystąpieniem, okresem obowiązywania i wycofania.

Unia Europejska podjęła realizację uzgodnionej w ramach niniejszej Konwencji ww. wielkości pomocy żywnościowej w 16 oddzielnych programach pomocy żywnościowej, w tym jeden zarządzany jest przez Komisję Europejską (DG Development), a pozostałe 15 programów realizowane jest w ramach narodowych programów pomocy żywnościowej państw członkowskich należących do UE przed 1 maja 2004 r.

Określone w ramach niniejszej Konwencji zobowiązania wyznaczone zostały dla poszczególnych jej członków, a więc nie dla jej państw członkowskich, tylko dla Wspólnoty Europejskiej. WE decyduje o rozdysponowaniu pomocy żywnościowej do realizacji na poszczególne kraje członkowskie UE. Z informacji uzyskanej od przedstawiciela KE podczas posiedzenia Grupy Roboczej Rady ds. Pomocy Żywnościowej wynika, iż państwo członkowskie UE nie ma obowiązku deklarowania konkretnej pomocy żywnościowej w ramach tej Konwencji.

Z rocznych zobowiązań podjętych przez poszczególne państwa członkowskie² największą pomoc żywnościową zadeklarowała Francja (200 tys. t. ekwiwalentu pszenicy), Niemcy (165 tys. t. ekwiwalentu pszenicy), Włochy (87 tys. t. ekwiwalentu pszenicy), W. Brytania (82 tys. t. ekwiwalentu pszenicy). Najmniejszy udział w tej pomocy zadeklarował Luksemburg (1400 t. ekwiwalentu pszenicy), Irlandia (4 tys. t. ekwiwalentu pszenicy). Hiszpania (8,9 tys. t. ekwiwalentu pszenicy). Deklaracji zobowiązaniowej w tym zakresie nie złożyła Finlandia.

2

² Źródło: Decyzja Rady 2000/232/EC z 13.03.2000 r.

Implikacje społeczno-ekonomiczne wynikające z ratyfikacji niniejszej Konwencji:

Mając na względzie, iż na obecnym etapie jakakolwiek kwota przeznaczona na tego rodzaju pomoc z rezerwy budżetowej MSZ, stanowić może sygnał, iż Polska poważnie traktuje swój udział w przedsięwzięciach pomocowych UE również w tej dziedzinie. W przypadku intensyfikacji działań pomocowych i zwiększania środków przeznaczonych na pomoc żywnościową. Polska ma szansę na aktywne włączenie się w realizację podstawowego milenijnego celu rozwoju, jakim jest redukcja głodu. W dłuższej perspektywie czasu, w miarę rozwoju polityki współpracy rozwojowej, pomoc żywnościowa jako element tej polityki może efektywnie wpłynąć na pogłębienie więzi i kontaktów politycznych z krajami będącymi beneficjentami tej pomocy, przynosząc tym samym wzajemne korzyści.

Obciążenia dla polskiego budżetu: Z faktu, iż kraje członkowskie nie mają obowiązku deklarowania UE wielkości pomocy żywnościowej w ramach Konwencji o Pomocy Żywnościowej (informacja przekazana przez przedstawiciela KE), Polska - w zależności od wielkości przyznanej kwoty Ministerstwu Spraw Zagranicznych na pomoc rozwojową na 2006 r. – mogłaby przekazać uzgodniony odsetek ww. kwoty na pomoc żywnościową w ramach tej Konwencji.

Środki finansowe na realizację pomocy żywnościowej znajdą w związku z powyższym pokrycie w środkach budżetu państwa, w części rezerwy celowej przyznanej na pomoc rozwojową w danym roku budżetowym pozostającej w dyspozycji Ministra Spraw Zagranicznych.

Tryb związania:

Postanowienia umowy nie dotyczą kwestii wskazanych w art. 89 ust. 1 i w art. 90 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją nie spowoduje także dla podmiotów sektora finansów publicznych żadnych skutków finansowych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia ich wydatków, ani też dodatkowych skutków dla budżetu państwa, innych niż przewidziane w danej części budżetowej. Tym samym nie zachodzi potrzeba dokonania ratyfikacji Konwencji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Przystąpienie Rzeczypospolitej Polskie do Konwencji będzie polegać – zgodnie z jej artykułem XXIII – "Przystąpienie" – na złożeniu na ręce depozytariusza, czyli Sekretarza Generalnego ONZ, "dokumentów przystąpienia", potwierdzających spełnienie wymogów prawa wewnętrznego dla wejścia Konwencji w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej. W tym przypadku będzie to akt ratyfikacji, podpisany przez Prezydenta RP.

W związku z powyższym uzasadnionym jest związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją w drodze ratyfikacji bez uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie, w trybie art. 89 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przygotowała: Danuta Kuczyńska 340 k. Bodda. Akceptował: Z-ca Dyr. A. Skrzydło AM

Zatwierdził: Min. R. Wiśniewski

KONWENCJA O POMOCY ŻYWNOŚCIOWEJ, 1999 r.

PREAMBUŁA

Strony niniejszej Konwencji,

Po dokonaniu przeglądu Konwencji o Pomocy Żywnościowej z 1995 r. i jej założenia polegającego na zabezpieczeniu co najmniej 10 milionów ton pomocy żywnościowej rocznie w formie zbóż odpowiednich do spożycia przez ludzi oraz chcąc potwierdzić pragnienie utrzymania międzynarodowej współpracy w zakresie pomocy żywnościowej pomiędzy rządami państw członkowskich

Powołując się na Deklarację w sprawie Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego oraz Plan Działania przyjęty na Światowym Szczycie Żywnościowym w 1996 r., a w szczególności na zobowiązanie do osiągnięcia powszechnego bezpieczeństwa żywnościowego i na nieustające wysiłki zmierzające do wyeliminowania głodu;

Pragnąc zwiększyć zdolność wspólnoty międzynarodowej do reagowania w sytuacjach kryzysu żywnościowego oraz poprawić światowe bezpieczeństwo żywnościowe, poprzez zapewnienie dostaw pomocy żywnościowej niezależnie od światowych cen żywności i wahań dostaw;

Przypominając, iż, w swojej decyzji z Marrakeszu z 1994 r. w sprawie działań dotyczących krajów najsłabiej rozwiniętych oraz krajów rozwijających się będących importerami netto żywności, ministrowie krajów członkowskich Światowej Organizacji Handlu zgodzili się dokonać przeglądu poziomu pomocy żywnościowej ustalonego na podstawie Konwencji o Pomocy Żywnościowej, co zostało szczegółowo rozwinięte na Konferencji Ministerialnej w Singapurze w 1996 r.;

Uznając, że odbiorcy i członkowie mają swoje odrębne polityki działania odnośnie pomocy żywnościowej i spraw z tym związanych oraz że ostatecznym celem pomocy żywnościowej jest eliminacja potrzeby niesienia pomocy żywnościowej;

Pragnąc zwiększyć skuteczność i jakość pomocy żywnościowej jako narzędzia wspierającego bezpieczeństwo żywnościowe w krajach rozwijających się, a w szczególności zmniejszać biedę i głód w grupach znajdujących się w potrzebie oraz usprawniać koordynację działań i współpracę członków zakresie pomocy żywnościowej;

UZGODNIŁY co następuje:

CZĘŚĆ I – CELE I DEFINICJE

ARTYKUŁ I

Cele

Celem niniejszej Konwencji jest przyczynianie się do zwiększenia światowego bezpieczeństwa żywnościowego oraz polepszanie zdolności wspólnoty międzynarodowej do reagowania w sytuacjach kryzysu żywnościowego i reagowania na inne potrzeby żywnościowe krajów rozwijających się poprzez:

- (a) udostępnianie odpowiedniego i przewidywalnego poziomu pomocy żywnościowej, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji;
- (b) zachęcanie członków do zapewnienia, aby celem dostarczanej pomocy żywnościowej było zmniejszanie biedy i głodu w grupach znajdujących się w potrzebie oraz aby była ona spójna z rozwojem rolnictwa w tych krajach;
- (c) uwzględnienie zasad maksymalizacji oddziaływania, skuteczności i jakości dostarczanej pomocy żywnościowej jako narzędzia wspierającego bezpieczeństwo żywnościowe; a także
- (d) określanie ram współpracy, koordynacji i wymiany informacji pomiędzy członkami w kwestiach związanych z pomocą żywnościową, w celu osiągnięcia większej wydajności działań we wszystkich aspektach pomocy żywnościowej oraz większej spójności pomocy żywnościowej i innych instrumentów polityki działania.

ARTYKUŁ II

Definicje

- (a) W ramach niniejszej Konwencji, chyba że kontekst wskazuje inaczej, każde odniesienie do:
 - (i) "CIF" oznacza koszty, ubezpieczenie i fracht;
 - (ii) "Zobowiązanie" oznacza minimalną wielkość pomocy żywnościowej dostarczanej rocznie przez członka na podstawie artykułu III, ustęp (e)
 - (iii) "Komitet" oznacza Komitet ds. Pomocy Żywnościowej, o którym mowa w artykule XV;

- (iv) "Wkład" oznacza wielkość pomocy żywnościowej, jakiej dany członek rocznie dostarcza i jaką deklaruje Komitetowi, zgodnie z przepisami niniejszej Konwencji;
- (v) "Konwencja" oznacza Konwencję o Pomocy Żywnościowej z 1999 r.;
- (vi) "KPR" oznacza Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju ;
- (vii) "Kraj rozwijający się" oznacza każdy kraj lub terytorium kwalifikujące się do otrzymania pomocy żywnościowej na podstawie artykułu VII;
- (viii) "Produkt kwalifikujący się" oznacza produkt, o którym mowa w Artykule IV, który może być dostarczany w ramach pomocy żywnościowej przez członka jako jego wkład na podstawie niniejszej Konwencji;
- (ix) "Dyrektor Zarządzający" oznacza Dyrektora Zarządzającego Międzynarodowej Rady Zbożowej;
- (x) "FOB" oznacza "franco statek";
- (xi) "Żywność" lub "pomoc żywnościowa", tam gdzie jest to właściwe, obejmuje odniesienie do nasion roślin spożywczych;
- (xii) "Członek" oznacza stronę niniejszej Konwencji;
- (xiii) "Składniki mikroodżywcze" oznaczają witaminy i minerały wykorzystywane do wzbogacenia lub uzupełnienia produktów pomocy żywnościowej, zaliczanych, na podstawie artykułu IV, ustępu c), do wkładu danego członka.
- (xiv) "OECD" oznacza Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
- (xv) "Produkty przetwarzania wstępnego" obejmują:
 - mąki zbożowe;
 - kasze i mączki zbożowe;
 - ziarna zbóż poddane innej obróbce (np. toczone, płatkowane, polerowane, perełkowane i śrutowane, ale dalej nieprzetworzone) z wyjątkiem ryżu łuskanego, glazurowanego, polerowanego lub łamanego;
 - zarodki zbóż, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone;
 - kaszę z ziarna pszennego; oraz
 - inne podobne produkty zbożowe wybrane przez Komitet;

- (xvi) "Produkty przetwarzania wtórnego" obejmują:
 - makarony, spaghetti i produkty podobne; oraz
 - inne produkty, których produkcja wymaga wykorzystania produktu przetwarzania pierwotnego, wybrane przez Komitet;
- (xvii) "Ryż" obejmuje ryż łuskany, glazurowany, polerowany lub łamany;
- (xviii) "Sekretariat" oznacza Sekretariat Międzynarodowej Rady Zbożowej;
- (xix) "Tona" oznacza tonę metryczną równą 1.000 kilogramów;
- (xx) "Koszty transportu i inne koszty operacyjne", zgodnie z Załącznikiem A, oznaczają koszty poniesione po etapie FOB lub w przypadku zakupów lokalnych, poniesione po zakupie, związane z działaniami na rzecz pomocy żywnościowej, które można zaliczyć w całości lub w części do wkładu danego członka;
- (xxi) "wartość" oznacza zobowiązanie członka wyrażone w walucie wymienialnej;
- (xxii) "Ekwiwalent pszenicy" oznacza wielkość zobowiązania lub wkładu danego członka oszacowaną zgodnie z artykułem V;
- (xxiii) "WTO" oznacza Światową Organizację Handlu;
- (xxiv) "Rok" oznacza okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku, o ile nie zaznaczono inaczej.
- (b) Każde odniesienie w niniejszej Konwencji do "rządu" lub "rządów" albo "członka" jest rozumiane jako zawierające odniesienie do Wspólnoty Europejskiej (dalej zwanej WE). Odpowiednio, każde odniesienie w niniejszej Konwencji do "podpisu" lub "złożenia dokumentów ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia" lub "dokumentu przystąpienia" albo "deklaracji tymczasowego stosowania" przez rząd, w przypadku WE jest rozumiane jako obejmujące podpisanie lub deklarację tymczasowego stosowania w imieniu WE przez jej właściwe władze oraz złożenie dokumentu wymaganego w ramach instytucjonalnych procedur WE, który należy złożyć w celu zawarcia porozumienia międzynarodowego.
- (c) Każde odniesienie w niniejszej Konwencji do "rządu" lub "rządów" lub "członka" rozumiane jest, tam gdzie ma to zastosowanie, jako odniesienie do odrębnego obszaru celnego w rozumieniu Układu Ogólnego w Sprawie Ceł i Handlu lub Porozumienia ustanawiającego Światową Organizacje Handlu.

CZĘŚĆ II - WKŁADY I POTRZEBY

Artykuł III

Ilość i Jakość

- (a) Członkowie zgadzają się na dostarczanie pomocy żywnościowej krajom rozwijającym się lub wypłacanie jej równowartości pieniężnej w minimalnych rocznych kwotach określonych poniżej w ustępie e) (dalej jako "zobowiązanie").
- (b) Zobowiązanie każdego członka wyrażone jest w tonach ekwiwalentu pszenicy lub ich wartości lub poprzez połączenie tonażu i wartości. Członkowie wyrażający swoje zobowiązanie w ujeciu wartościowym określają również gwarantowany, roczny tonaż.
- (c) W przypadku członków wyrażających swoje zobowiązanie poprzez jego wartość lub połączenie wartości i tonażu, wartość może uwzględniać koszty transportu lub inne koszty operacyjne związane z działaniami pomocy żywnościowej.
- (d) W zależności od tego, czy zobowiązanie wyrażone jest poprzez tonaż, wartość lub czy jest to połączenie tonażu i wartości, dany członek może również uwzględnić wartość wskaźnikową, przedstawiającą całkowity, szacowany koszt, z uwzględnieniem transportu i innych kosztów operacyjnych związanych z działaniami pomocy żywnościowej.
- (e) Zgodnie z postanowieniami artykułu VI, zobowiązanie każdego członka wynosi:

Członek	Tonaż ⁽¹⁾ (ekwiwalent pszenicy)	Wartość ⁽¹⁾ (miliony)	Całkowita wartość wskaźnikowa (miliony)
Argentyna	35.000	-	·
Australia	250.000	-	A\$ 90 ⁽²⁾
Kanada	420.000	-	C\$ 150 ⁽²⁾
Wspólnota Europejska oraz jej państwa członkowskie	1,320.000	€ 130 ⁽²⁾	€ 422 ⁽²⁾
Japonia	300.000	-	
Norwegia	30.000	-	NOK 59 ⁽²⁾
Szwajcaria	40.000	-	
Stany Zjednoczone Ameryki	2.500.000	-	US\$ 900 - 1,000 ⁽²⁾

⁽¹⁾Członkowie przekazują sprawozdanie w sprawie pomocy żywnościowej zgodnie z odpowiednim przepisami Regulaminu. (2)Obejmuje transport i inne koszty operacyjne

- f) Koszty transportu i inne koszty operacyjne, zaliczane do zobowiązań członka, muszą być poniesione w ramach działań na rzecz pomocy żywnościowej, które również podlegają zaliczeniu do zobowiązań członka.
- g) W odniesieniu do kosztów transportu i innych kosztów operacyjnych, dany członek nie może zaliczyć do zobowiązania więcej niż koszty nabycia odpowiednich produktów, z wyjątkiem sytuacji uznanych na forum międzynarodowym za nadzwyczajne.
- h) Każdy członek, który przystąpił do niniejszej Konwencji na podstawie artykułu XXIII, ustępu b, jest uznawany za znajdujący się w wykazie w ustępie e) niniejszego artykułu, razem z jego zobowiązaniem.
- Zobowiązanie członka przystępującego, o którym mowa w ustępie h) niniejszego artykułu, będzie nie mniejsze niż 20.000 ton lub odpowiednia wartość zaakceptowana przez Komitet. Zobowiązanie to jest liczone w całości począwszy od pierwszego roku, podczas którego dany kraj zostaje uznany przez Komitet za kraj, który przystąpił do Konwencji. Jednakże, aby ułatwić przystąpienie rządom innym niż te wymienione w ustępie e) niniejszego artykułu, Komitet może zgodzić się, aby zobowiązanie przystępującego członka było podzielone na etapy w okresie nieprzekraczającym trzech lat, pod warunkiem że dane zobowiązanie wynosi co najmniej 10.000 ton lub osiąga odpowiednią wartość w pierwszym roku oraz wzrasta o co najmniej 5.000 ton rocznie lub o odpowiednią wartość w każdym następnym roku.
- j) Wszelkie produkty dostarczane w ramach pomocy żywnościowej będą spełniać międzynarodowe normy jakości, będą zgodne ze zwyczajami i potrzebami żywieniowymi odbiorców oraz, z wyjątkiem nasion, będą odpowiednie do spożycia przez ludzi.

ARTYKUŁ IV

Produkty

- (a) Na mocy niniejszej Konwencji, zgodnie z ustaleniami zawartymi w odpowiednich postanowieniach Regulaminu, mogą być dostarczane następujące produkty:
 - (i) zboża (pszenica, jęczmień, kukurydza, proso, owies, żyto, sorgo i pszenżyto) lub ryż;
 - (ii) produkty pierwotnego i wtórnego przetwarzania zboża lub ryżu;
 - (iii) rośliny strączkowe
 - (iv) olej jadalny;
 - (v) rośliny okopowe (maniok, okrągłe ziemniaki, pataty, ignam lub taro), w przypadku gdy są one dostarczane w ramach transakcji trójstronnych lub zakupów lokalnych;
 - (vi) odtłuszczone mleko w proszku;
 - (vii) cukier;
 - (viii) nasiona produktów kwalifikujących się; oraz,

- (ix) w granicach określonych w poniższym ustępie b), produkty będące składnikiem tradycyjnej diety grup znajdujących się w potrzebie lub składnikiem w ramach uzupełniającego programu żywienia oraz spełniające wymagania ustanowione w artykule III, ustęp j) niniejszej Konwencji.
- (b) wielkość pomocy żywnościowej dostarczanej przez członka w każdym roku w ramach wypełniania jego zobowiązania w formie:
 - (i) wszystkich produktów uwzględnionych w ustępie a) (vi) do (viii) niniejszego artykułu nie powinna przekraczać łącznie 15% oraz żadna kategoria produktów osobno nie może przekroczyć 7% zobowiązania członka, z wyłączeniem kosztów transportu i kosztów operacyjnych;
 - (ii) wszystkich produktów uwzględnionych w ustępie a) (ix) niniejszego artykułu nie powinna przekraczać łącznie 5% oraz żaden produkt osobno nie może przekroczyć 3% zobowiązania członka, z wyłączeniem transportu i kosztów operacyjnych;
 - (iii) w przypadku zobowiązań wyrażonych jako połączenie tonażu i wartości, wielkości w powyższych podpunktach (i) oraz (ii) są obliczane osobno dla tonażu i wartości, z wyłączeniem kosztów transportu i kosztów operacyjnych;
- (c) W celu wypełnienia swoich zobowiązań, członkowie mogą dostarczać składników mikroodzywczych w połączeniu z produktami kwalifikującymi się. Zachęca się członków do dostarczania, gdy jest to stosowne, wzbogaconych produktów pomocy żywnościowej, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych oraz w przypadku określonych projektów rozwojowych.

ARTYKUŁ V

Ekwiwalenty

- a) Wielkość wkładu oblicza się za pomocą ekwiwalentu pszenicy, w następujący sposób:
 - (i) zboże przeznaczone do spożycia przez ludzi odpowiada pszenicy;
 - (ii) w przypadku ryżu, wielkość wkładu określa się za pomocą zależności pomiędzy międzynarodowymi cenami eksportowymi ryżu i pszenicy, w sposób określony w Regulaminie;
 - iii) w przypadku produktów pierwotnego i wtórnego przetwórstwa zboża lub ryżu, wielkość wkładu określa się poprzez ustalenie zawartości odpowiednio zboża lub ryżu w tych produktach, w sposób określony w Regulaminie;
 - iv) w przypadku roślin strączkowych, ziaren zbóż, ryżu i innych upraw spożywczych, a także wszystkich innych kwalifikujących się produktów wielkość wkładu określa się w oparciu o koszty nabycia, w sposób określony w Regulaminie.
- b) Jeżeli wkład wnoszony jest w formie mieszanek produktów, za wkład członka uznaje się tylko tę

część mieszanki, która składa się z kwalifikujących się produktów.

- c) Komitet ustala Regulamin w celu określenia ekwiwalentu pszenicy wzbogaconych produktów i mikroskładników pokarmowych.
- d) Wielkość wkładu pieniężnego na zakup kwalifikujących się produktów dostarczanych w formie pomocy żywnościowej określa się poprzez ustalenie ekwiwalentu pszenicy tych produktów lub według aktualnych cen rynkowych pszenicy na rynku międzynarodowym, w sposób określony w Regulaminie.

ARTYKUŁ VI

Przeniesienie salda na kolejny okres i bilans z przeniesienia

- a) Każdy z członków zapewnia, żeby działania prowadzone w ramach zobowiązania tego członka podjętego na okres jednego roku zostały wykonane w przedmiotowym roku w jak największym stopniu.
- b) Jeżeli członek nie jest w stanie w danym roku zapewnić wkładu w ilości określonej w artykule III ustęp e), zgłasza Komitetowi zaistniałe okoliczności najszybciej jak to możliwe, ale koniecznie przed pierwszą sesją odbywającą się po zakończeniu tego roku. Jeżeli Komitet nie zadecyduje inaczej, niedostarczoną ilość dodaje się do ilości, jaką członek zobowiązał się dostarczyć w kolejnym roku.
- c) Jeżeli wkład członka przewyższa jego zobowiązanie na dany rok, może on odliczyć od zobowiązania na przyszły rok albo 5% całkowitego wkładu albo wartość równą nadwyżce, w zależności od tego, która z tych kwot jest mniejsza.

ARTYKUŁ VII

Odbiorcy kwalifikujący się do otrzymania pomocy

- a) Pomoc żywnościową w ramach niniejszej Konwencji można dostarczać do krajów i obszarów rozwijających się wymienionych w załączniku B, tj.:
 - i) kraje najsłabiej rozwinięte;
 - ii) kraje o niskich dochodach;
 - iii) kraje o niższych średnich dochodach oraz inne kraje, które w trakcie negocjacji niniejszej Konwencji widniały w wykazie państw rozwijających się będących importerami netto

żywności, sporządzonym przez Światową Organizację Handlu, w sytuacjach zagrożenia klęską głodu lub w sytuacjach uznanych przez społeczność międzynarodową kryzysów finansowych prowadzących do braku żywności lub w sytuacji, gdy działania dotyczące pomocy żywnościowej są ukierunkowane na grupy znajdujące się w potrzebie.

- b) Do celów ust. a), wszelkie zmiany wprowadzane do wykazu Państw i Obszarów Rozwijających się Komitetu Pomocy Rozwojowej znajdującego się w załączniku B się w pkt. a-c dotyczą również wykazu odbiorców kwalifikujących się zgodnie z niniejszą Konwencją.
- c) Przy przydzielaniu pomocy żywnościowej, członkowie w pierwszej kolejności uwzględniają kraje najsłabiej rozwinięte i kraje o niskich dochodach.

ARTYKUŁ VIII

Zapotrzebowanie

- a) Pomoc żywnościową powinno dostarczać się tylko wtedy, gdy jest to najskuteczniejszy i najodpowiedniejszy rodzaj wsparcia.
- b) Pomoc żywnościowa powinna opierać się na ocenie potrzeb dokonywanej przez odbiorcę i członków, w ramach ich własnych polityk, oraz powinna mieć na celu poprawę bezpieczeństwa żywności w państwach, do których dostarczana jest pomoc. Przy zaspokajaniu potrzeb, członkowie uwzględniają szczególne potrzeby żywieniowe kobiet i dzieci.
- c) Pomoc żywnościowa, która ma zostać rozdzielona bezpłatnie, powinna być ukierunkowana na grupy znajdujące się w potrzebie.
- d) Dostarczanie pomocy żywnościowej w sytuacjach kryzysowych powinno szczególnie uwzględniać długoterminowe cele odbudowy i rozwoju państw odbiorców, a także respektować podstawowe zasady humanitarne. Członkowie dążą do zapewnienia, aby dostarczana pomoc żywnościowa bez opóźnień docierała do zamierzonych odbiorców.
- e) Dostarczanie pomocy żywnościowej poza sytuacjami kryzysowymi powinno opierać się, w możliwie największym stopniu, na planowaniu perspektywicznym, tak aby państwa odbiorcy miały możliwość uwzględnienia w swoich planach rozwojowych pomocy żywnościowej, jaką prawdopodobnie otrzymają każdego roku obowiązywania niniejszej Konwencji.
- f) Jeżeli okaże się, że dane państwo, region lub regiony, z powodu znacznych deficytów w produkcji lub innych okoliczności, wykazują wyjątkowe zapotrzebowanie na żywność, Komitet rozpatruje tę sprawę. Komitet może zalecić członkom, aby w związku z zaistniałą sytuacją zwiększyli

ilość dostarczanej pomocy żywnościowej.

- g) W trakcie ustalania zapotrzebowania na pomoc żywnościową, członkowie lub ich partnerzy starają się konsultować to ze sobą na szczeblu regionalnym oraz na szczeblu państwa odbiorcy, dążąc do opracowania wspólnego podejścia w stosunku do analizy zapotrzebowania.
- h) Członkowie wyrażają zgodę, gdy zajdzie taka potrzeba, na wyznaczenie w ramach ich programów pomocy żywnościowej priorytetowych państw i regionów. Członkowie zapewniają przejrzystość swoich priorytetów, polityk działania i programów poprzez informowanie innych darczyńców.
- i) Członkowie konsultują się ze sobą bezpośrednio lub za pośrednictwem swoich partnerów w sprawie możliwości ustalenia wspólnych, i o ile to możliwe, wieloletnich planów działania na rzecz państw priorytetowych.

ARTYKUŁ IX

Rodzaje pomocy i warunki jej przyznawania

- a) Pomoc żywnościowa w ramach niniejszej Konwencji może być dostarczana w następującej formie:
 - i) darowizny żywnościowe lub darowizny pieniężne na zakup żywności na rzecz państwa odbiorcy lub przez to państwo;
 - ii) sprzedaż żywności z płatnością w walucie państwa odbiorcy, która jest niezbywalna i niewymienialna na inną walutę, towary ani usługi, które mogłyby być wykorzystane przez państwa darczyńców;
 - iii) sprzedaż żywności na kredyt z płatnością rozłożoną na roczne raty w rozsądnej wysokości na okres co najmniej 20 lat przy zastosowaniu stóp procentowych na poziomie niższym niż stopy komercyjne obowiązujące na rynkach światowych.
- b) W przypadku pomocy żywnościowej, uznawanej za wkład członka, pomoc żywnościowa dostarczana do krajów najsłabiej rozwiniętych musi być w całości w formie darowizn.
- c) W ramach niniejszej Konwencji, co najmniej 80 procent wkładu członka musi stanowić pomoc żywnościowa w formie darowizn, a członkowie, w miarę możliwości, starają się stopniowo zwiększać ten odsetek.
- d) Członkowie podejmują się przeprowadzenia wszelkich transakcji dotyczących pomocy żywnościowej w ramach niniejszej Konwencji, w sposób pozwalający uniknąć jakichkolwiek szkodliwych zaburzeń normalnego toku produkcji i międzynarodowego obrotu handlowego.

- e) Członkowie zapewniają, aby:
 - świadczenie pomocy żywnościowej nie było związane bezpośrednio ani pośrednio, oficjalnie ani nieoficjalnie, wyraźnie lub w sposób dorozumiany, z eksportem na warunkach handlowych produktów rolnych, innych towarów czy usług do państw odbiorców;
 - ii) transakcje dotyczące pomocy żywnościowej, łącznie z bilateralną pomocą żywnościową w postaci towarów sprzedawanych na rynku odbiorcy, były realizowane zgodnie z "Zasadami w sprawie dysponowania nadwyżkami i w sprawie zobowiązań konsultacyjnych" Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa.

ARTYKUŁ X

Transport i dostawy

- a) Koszty transportu i dostaw pomocy żywnościowej wykraczające ponad poziom f.o.b ponoszą, w miarę możliwości, darczyńcy, w szczególności w przypadku pomocy żywnościowej w sytuacjach kryzysowych i pomocy żywnościowej na rzecz priorytetowych państw odbiorców.
- b) Planowanie działań pomocowych w ramach pomocy żywnościowej powinno uwzględniać potencjalne trudności, jakie mogą mieć wpływ na transport, przetwarzanie i składowanie pomocy żywnościowej oraz skutki, jakie dostarczenie pomocy może wywrzeć na obrót lokalnymi zbiorami na terytorium państwa odbiorcy.
- c) W celu optymalnego wykorzystania dostępnych możliwości logistycznych, członkowie ustalą, o ile to możliwe, w porozumieniu z innymi darczyńcami pomocy żywnościowej, państwami odbiorcami oraz innymi stronami zaangażowanymi w dostarczanie pomocy żywnościowej, skoordynowany plan dostaw ich pomocy.
- d) Każdy przegląd działalności członków w ramach niniejszej Konwencji powinien zawierać odpowiednie wzmianki na temat pokrycia kosztów transportu i innych kosztów operacyjnych.
- e) Koszty transportu i inne koszty operacyjne są częścią działania pomocowego i kwalifikują się do zgłoszenia jako część wkładu członka.

ARTYKUŁ XI

Kanały dystrybucji

a) Członkowie dostarczają pomoc żywnościową bezpośrednio danemu krajowi, za pośrednictwem

- organizacji międzyrządowych, czy innych organizacji międzynarodowych lub organizacji pozarządowych.
- b) Członkowie dokładnie rozważają zalety przekazania pomocy żywnościowej za pośrednictwem wielostronnych kanałów, w szczególności Światowego Programu Żywnościowego ONZ.
- c) Do opracowywania i wdrażania swoich działań pomocowych w ramach pomocy żywnościowej, członkowie, jeżeli to tylko możliwe, wykorzystują informacje i umiejętności zdobyte przez właściwe organizacje międzynarodowe, międzyrządowe lub pozarządowe, działające w zakresie udzielania pomocy żywnościowej.
- d) Wskazane jest, aby członkowie skoordynowali swoje polityki i działalność dotyczące pomocy żywnościowej z międzynarodowymi organizacjami, działającymi w zakresie pomocy żywnościowej, w celu wzmocnienia spójności działań z zakresu pomocy żywnościowej.

ARTYKUŁ XII

Zakup lokalny i transakcje trójstronne

- a) W celu promowania lokalnego rozwoju rolnictwa, wzmocnienia regionalnych i lokalnych rynków oraz poprawy długoterminowego bezpieczeństwa żywnościowego na terytorium państw odbiorców, członkowie rozważają możliwość wykorzystania lub przeznaczenia swoich wkładów pieniężnych na zakup żywności:
 - i) w innym kraju rozwijającym się w celu dostarczenia jej do państwa odbiorcy ("transakcje trójstronne");
 - ii) na pewnym obszarze kraju rozwijającego się w celu dostarczenia jej na inny, charakteryzujący się deficytem obszar tego samego kraju ("zakup lokalny").
- b) Nie praktykuje się wnoszenia wkładu pieniężnego na zakup żywności tego samego rodzaju, co żywność otrzymana przez kraj będący źródłem dostaw w ramach dwustronnej lub wielostronnej pomocy żywnościowej w tym samym roku co zakup, lub w roku poprzednim, jeżeli otrzymana pomoc żywnościowa jest ciągle wykorzystywana.
- c) W celu ułatwienia zakupu żywności od krajów rozwijających się, członkowie w miarę możliwości dostarczają do Sekretariatu posiadane informacje na temat prawdopodobnych lub przewidywanych nadwyżek żywności w krajach rozwijających się.
- d) Członkowie zwracają szczególną uwagę na unikanie szkodliwych skutków, jakie zmiany cen wywołane lokalnym zakupem mogą wywrzeć na konsumentów o niskich dochodach.

ARTYKUŁ XIII

Skuteczność i oddziaływanie

- a) Przy zawieraniu wszelkich transakcji dotyczących pomocy żywnościowej, członkowie zwracają szczególną uwagę na:
 - i) unikanie szkodliwego wpływu na lokalne zbiory, struktury produkcyjne i handlowe poprzez odpowiednie dostosowanie terminu dystrybucji pomocy żywnościowej;
 - ii) respektowanie lokalnych nawyków żywnościowych i potrzeb żywieniowych beneficjentów oraz zminimalizowanie negatywnego wpływu pomocy na nawyki żywieniowe;
 - iii) ułatwianie kobietom uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji oraz wdrażania działań pomocowych, a co za tym idzie, umacnianie bezpieczeństwa żywnościowego na szczeblu gospodarstwa domowego.
- b) Członkowie podejmują starania w kierunku wspierania rządów państw odbiorców w ich dążeniach do rozwoju i wdrażania programów pomocy żywnościowej, w sposób zgodny z niniejszą Konwencją.
- c) Członkowie wspierają i, w razie potrzeby, uczestniczą w umacnianiu zdolności i kompetencji rządów państw odbiorców oraz właściwych społeczeństw obywatelskich w celu opracowania i wdrożenia strategii bezpieczeństwa żywności, dążących do wzrostu oddziaływania programów pomocy żywnościowej.
- d) W przypadku sprzedaży żywności w ramach pomocy żywnościowej w państwie odbiorcy, transakcje sprzedaży są przeprowadzane, w miarę możliwości, za pośrednictwem sektora prywatnego i bazują na analizach rynku. Jeżeli taki typ sprzedaży zakłada ukierunkowanie, pierwszeństwo mają projekty, mające na celu poprawę bezpieczeństwa żywnościowego beneficjentów.
- e) Należy rozważyć możliwość wzmocnienia pomocy żywnościowej innymi sposobami (pomoc finansowa, pomoc techniczna itp.), aby umocnić jej zdolność poprawy bezpieczeństwa żywnościowego, a także aby zwiększyć zdolność rządów i społeczeństw obywatelskich do tworzenia strategii bezpieczeństwa żywnościowego na wszystkich szczeblach.
- f) Członkowie podejmują starania w kierunku zapewnienia spójności polityk działania dot. pomocy żywnościowej z politykami działania istniejącymi w innych sektorach, takich jak rozwój, rolnictwo czy handel.

- g) Członkowie wyrażają zgodę na prowadzenie, w możliwym zakresie, konsultacji ze wszystkimi partnerami w każdym z państw odbiorców w celu zapewnienia monitoringu koordynacji programów i działań pomocy żywnościowej.
- h) Członkowie podejmują starania w kierunku dokonania wspólnej oceny ich programów i działań pomocy żywnościowej. Ocena ta powinna opierać się na uzgodnionych międzynarodowych zasadach.
- Dokonując oceny swoich programów i działań z zakresu pomocy żywnościowej, członkowie uwzględniają postanowienia niniejszej Konwencji, dotyczące skuteczności i oddziaływania tych programów i działań.
- j) Wskazane jest, aby członkowie dokonali oceny oddziaływania swoich programów pomocy żywnościowej, których dystrybucja przebiega kanałami dwustronnymi lub wielostronnymi lub za pośrednictwem organizacji pozarządowych, przy użyciu odpowiednich wskaźników takich jak status żywieniowy beneficjentów oraz inne wskaźniki odnoszące się do bezpieczeństwa żywnościowego na świecie.

ARTYKUŁ XIV

Informowanie i koordynacja

- a) Członkowie regularnie i terminowo dostarczają Komitetowi sprawozdania dotyczące ilości, zawartości, przekazywania, kosztów - włączając koszty transportu i inne koszty operacyjne rodzaju i warunków wniesienia wkładu, w sposób zgodny z Regulaminem.
- b) Członkowie podejmują się dostarczenia takich informacji, w tym statystycznych, jakie mogą być konieczne do wykonania niniejszej Konwencji, w szczególności zaś informacji na temat:
 - i) dostaw pomocy, m. in. zakupów produktów dokonanych w rezultacie wkładów pieniężnych, zakupu lokalnego lub działań trójstronnych lub zakupów przekazanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych;
 - ii) zawartych umów na przyszłe dostawy pomocy żywnościowej;
 - iii) polityk działania mających wpływ na dostarczanie i dystrybucję pomocy żywnościowej. W miarę możliwości, raporty te powinny być dostarczane w formie pisemnej do Dyrektora Wykonawczego każdorazowo przed zwykłą sesją Komitetu.
- c) Członkowie, którzy wnoszą wkład do instytucji międzynarodowych w formie wielostronnych wkładów pieniężnych, dostarczają sprawozdania z wypełniania swoich obowiązków, w sposób zgodny z Regulaminem.

- b) Decyzje Komitetu przyjmowane są przez consensus.
- c) Komitet weryfikuje stale wymogi w zakresie pomocy żywnościowej w państwach rozwijających się oraz zdolność członków Komitetu do spełniania tych wymogów.
- d) Komitet stale weryfikuje postępy czynione w spełnianiu celów przedstawionych w artykule I niniejszej Konwencji oraz w wypełnianiu przepisów niniejszej Konwencji.
- e) Komitet może otrzymywać informacje od państw, do których pomoc jest dostarczana i konsultować się z nimi.

ARTYKUŁ XVII

Przewodniczący i Wiceprzewodniczący

- a) W czasie ostatniej statutowej sesji, odbywającej się każdego roku, Komitet powołuje Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego na rok następny.
- b) Do obowiązków Przewodniczącego należy:
 - (i) zatwierdzanie projektu porządku obrad każdej sesji;
 - (ii) przewodniczenie sesjom;
 - (iii) ogłaszanie otwarcia i zamknięcia każdego spotkania i każdej sesji;
 - (iv) przekazywanie do Komitetu w celu zatwierdzenia na początku każdej sesji propozycji porządku obrad;
 - (v) ukierunkowywanie dyskusji i zapewnienie przestrzegania przepisów Regulaminu;
 - (vi) przyznawanie prawa głosu i rozstrzyganie wszelkich kwestii organizacyjnych zgodnie z odpowiednimi przepisami Regulaminu;
 - (vii) przedstawianie pytań i ogłaszanie decyzji; oraz
 - (viii) rozstrzyganie kwestii organizacyjnych podnoszonych przez delegatów.
- c) Jeśli Przewodniczący jest nieobecny w czasie całej sesji lub jej części, lub jeśli czasowo nie może pełnić obowiązków Przewodniczącego, wówczas obowiązki Przewodniczącego przejmuje Wiceprzewodniczący. W sytuacji, gdy nieobecny jest zarówno Przewodniczący, jak i Wiceprzewodniczący, Komitet powołuje tymczasowego Przewodniczącego.
- d) Jeśli z jakiegokolwiek powodu Przewodniczący nie może w dalszym ciągu pełnić obowiązków Przewodniczącego, do czasu powołania nowego Przewodniczącego przez Komitet jego

obowiązki przejmuje Wiceprzewodniczący.

e) Wiceprzewodniczący pełniący obowiązki Przewodniczącego oraz tymczasowy Przewodniczący mają pełne prawa i obowiązki Przewodniczącego.

ARTYKUŁ XVIII

Sesje

- a) Spotkania Komitetu odbywają się przynajmniej dwa razy w roku w połączeniu ze statutowymi sesjami Międzynarodowej Rady ds. Zbóż. Spotkania Komitetu odbywają się zarówno na podstawie decyzji Przewodniczącego, jak i na wniosek trzech członków, lub w innych sytuacjach określonych niniejszą Konwencją.
- b) Obecność delegatów reprezentujących dwie trzecie członków Komitetu jest konieczna w celu zachowania quorum w czasie każdej sesji Komitetu.
- c) Komitet może, jeśli zajdzie taka potrzeba, zaprosić rząd państwa nie będącego członkiem Konwencji oraz przedstawicieli innych międzynarodowych, międzyrządowych organizacji do uczestnictwa w otwartych spotkaniach w charakterze obserwatorów.
- d) Siedzibą Komitetu jest Londyn.

ARTYKUŁ XIX

Sekretariat

- a) Obsługę Komitetu w zakresie wykonywania zadań administracyjnych, w szczególności związanych z opracowaniem i rozpowszechnieniem dokumentacji i raportów, zapewnia Sekretariat Międzynarodowej Rady ds. Zbóż.
- b) Dyrektor Wykonawczy wykonuje decyzje Komitetu i pełni obowiązki wyznaczone mu na mocy niniejszej Konwencji i Regulaminu.

ARTYKUŁ XX

Uchybienia i Spory

- a) W przypadku sporów dotyczących interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, lub też w przypadku uchybień w wypełnianiu zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji, Komitet spotyka się w celu przeprowadzenia odpowiednich działań.
- b) W przypadku braku porozumienia w zakresie stosowania przepisów niniejszej Konwencji członkowie zobowiązani są do uwzględniania zaleceń i wniosków podejmowanych zgodnie przez Komitet.

CZĘŚĆ IV - POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ XXI

Depozytariusz

Na depozytariusza niniejszej Konwencji wyznacza się niniejszym Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

ARTYKUŁ XXII

Podpisanie i Ratyfikacja

- a) Niniejsza Konwencja przedstawiona zostanie do podpisu rządom wymienionym w ustępie e) artykułu III niniejszej Konwencji w okresie od dnia 1 maja 1999 roku do dnia 30 czerwca 1999 roku włącznie.
- b) Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez każdego sygnatariusza zgodnie z jego procedurami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia złożone zostaną na ręce depozytariusza nie później niż 30 czerwca 1999 roku, przy czym Komitet może przedłużyć jedno lub wielokrotnie termin sygnatariuszowi, który nie złożył dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia w wyznaczonym terminie.
- c) Sygnatariusze mogą przedłożyć depozytariuszowi deklarację tymczasowego stosowania niniejszej Konwencji. Każdy taki rząd będzie wówczas stosować przepisy niniejszej Konwencji

tymczasowo, zgodnie z prawem i przepisami krajowymi. W takiej sytuacji rząd ten będzie tymczasowo uznawany za stronę niniejszej Konwencji.

d) Depozytariusz zawiadamia wszystkich sygnatariuszy i rządy przystępujące o każdym podpisaniu, ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu, tymczasowym stosowaniu i przystąpieniu do niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ XXIII

Przystąpienie

- a) Każdy rząd, o którym mowa w ustępie e) artykułu III, a który nie podpisał niniejszej Konwencji, może przystąpić do Konwencji. Dokumenty przystąpienia złożone zostaną na ręce depozytariusza nie później niż 30 czerwca 1999 roku, przy czym Komitet może przedłużyć jedno lub wielokrotnie termin każdemu rządowi, który nie złożył dokumentu przystąpienia w wyznaczonym terminie.
- b) W chwili wejścia w życie Konwencji, zgodnie z artykułem XXIV, dowolny rząd, inny niż rząd wymieniony w ustępie e) artykułu III, może przystąpić do Konwencji na takich warunkach, jakie Komitet uzna za właściwe. Dokumenty przystąpienia przedkładane są depozytariuszowi.
- c) Rząd przystępujący do niniejszej Konwencji na mocy ustępu a) tego artykułu, lub którego przystąpienie zostało ustalone z Komitetem na mocy ustępu b) tego artykułu, może przedłożyć depozytariuszowi deklarację tymczasowego stosowania niniejszej Konwencji do czasu złożenia dokumentu przystąpienia. Rząd taki będzie wówczas stosować przepisy niniejszej Konwencji tymczasowo, zgodnie z prawem i przepisami krajowymi. Rząd ten będzie tymczasowo uznawany za stronę niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ XXIV

Wejście w życie

a) Niniejsza Konwencja wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1999 roku, jeśli do dnia 30 czerwca 1999 roku rządy, których wspólne zobowiązania, zgodnie z ustępem e) artykułu III, wynoszą przynajmniej 75% wszystkich zobowiązań wszystkich rządów tam wymienionych, przedłożyty dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, lub też deklaracje tymczasowego stosowania, przy założeniu, że w mocy pozostaje Konwencja o Handlu

Zbożem z 1995 roku.

b) Jeśli niniejsza Konwencja nie wejdzie w życie zgodnie z ustępem a) tego artykułu, rządy, które zdeponowały dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, lub też deklaracje tymczasowego stosowania mogą jednomyślnie zdecydować, że Konwencja będzie obowiązywać między nimi, przy założeniu, że w mocy pozostaje Konwencja o Handlu Zbożem z 1995 roku.

ARTYKUŁ XXV

Obowiązywanie i wypowiedzenie

- a) Konwencja pozostanie w mocy do dnia 30 czerwca 2002 roku włącznie, chyba że jej obowiązywanie zostanie przedłużone zgodnie z zapisami ustępu b) tego artykułu lub zakończone wcześniej na mocy ustępu f) tego artykułu, przy założeniu, że Konwencja o Handlu Zbożem z 1995 lub zastępująca ją nowa Konwencja o Handlu Zbożem pozostanie w mocy do tej daty włącznie.
- b) Komitet może przedłużyć obowiązywanie niniejszej Konwencji po 30 czerwca 2002 roku na następne okresy nieprzekraczające każdorazowo dwóch lat, przy założeniu, że Konwencja o Handlu Zbożem z 1995 roku lub zastępująca ją nowa Konwencja o Handlu Zbożem pozostanie w mocy w przedłużonym okresie obowiązywania niniejszej Konwencji.
- c) Jeśli obowiązywanie niniejszej Konwencji zostanie przedłużone zgodnie z zapisami ustępu b) tego artykułu, zobowiązania członków, zgodnie z ustępem e) artykułu III, mogą podlegać weryfikacji przez członków przed wejściem w życie każdego przedłużenia. Zobowiązania każdego z członków, po weryfikacji, pozostają niezmienione na każdy przedłużony okres obowiązywania.
- d) Funkcjonowanie niniejszej Konwencji podlega stałej weryfikacji, w szczególności w odniesieniu do wyników wszelkich negocjacji wielostronnych mających znaczenie dla dostarczania pomocy żywnościowej, oraz, szczególnie, dla warunków pożyczek udzielanych na specjalnych warunkach, a także konieczności stosowania ich wyników.
- e) Sytuacja w odniesieniu do wszystkich działań w zakresie pomocy żywnościowej, a w szczególności w zakresie pożyczek udzielanych na specjalnych warunkach, podlega

weryfikacji przed podjęciem decyzji o każdym przedłużeniu okresu obowiązywania niniejszej Konwencji oraz wszelkich nowych konwencji.

- f) W przypadku, gdy obowiązywanie niniejszej Konwencji zostanie zakończone, Komitet będzie działał przez okres konieczny do przeprowadzenia jego likwidacji oraz zachowa takie uprawnienia i funkcje, jakie mogą być konieczne do osiągnięcia tego celu.
- g) Każdy z członków może wypowiedzieć się niniejszą Konwencję na koniec każdego roku poprzez przekazanie depozytariuszowi pisemnego zawiadomienia o wypowiedzeniu przynajmniej na dziewięćdziesiąt dni przed końcem tego roku. Członek ten nie jest automatycznie zwolniony z wszelkich zobowiązań zaciągniętych na mocy niniejszej Konwencji, które nie zostały zakończone przed końcem tego roku. Członek ten powinien jednocześnie zawiadomić Komitet o podjętych działaniach.
- h) Każdy członek, który wypowie niniejszą Konwencję, może w późniejszym okresie ponownie do niej przystąpić poprzez przekazanie pisemnego zawiadomienia Komitetowi i depozytariuszowi. Warunkiem ponownego przystąpienia do Konwencji będzie fakt, że członek będzie odpowiedzialny za wypełnienie zobowiązań ze skutkiem od roku, w którym ponownie przystąpi do Konwencji.

ARTYKUŁ XXVI

Miedzynarodowe Porozumienie w sprawie Zbóż

Niniejsza Konwencją zastępuje Konwencję o Pomocy Żywnościowej z roku 1995 roku, w brzmieniu rozszerzonym i stanowi integralne narzędzie Międzynarodowego Porozumienia w sprawie Zbóż z 1995 roku.

ARTYKUŁ XXVII

Teksty autentyczne

Teksty niniejszej Konwencji w języku angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są jednakowo autentyczne.

Sporządzono w Londynie, 13 kwietnia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego dziewiątego roku

ANEKS A

KOSZTY TRANSPORTU I INNE KOSZTY OPERACYJNE

Następujące koszty transportu i inne koszty operacyjne związane z wkładami w zakresie pomocy żywnościowej objęte są artykułami II ustęp a) akapit (vii), III, X i XIV niniejszej Konwencji:

a) Koszty Transportu

koszty przewozu, wraz z załadunkiem i rozładunkiem

koszty przestoju i wysyłki

koszty przeładunku

koszty opakowania

koszty ubezpieczenia i nadzoru

opłaty portowe i opłaty za magazynowanie w porcie

opłaty za tymczasowe pomieszczenia magazynowe oraz opłaty w porcie i na trasie

koszty transportu krajowego, wynajmu pojazdów, opłaty drogowe, za eskortowanie i konwoje oraz

opłaty graniczne

opłaty za wynajem sprzętu

koszty związane z samolotami i transportem lotniczym

b) Inne Koszty Operacyjne

produkty niespożywcze wykorzystywane przez beneficjentów (narzędzia, przybory, wkład rolniczy) produkty niespożywcze przekazywane stronom wdrażającym (pojazdy, obiekty do magazynowania) koszty odpowiedniego szkolenia

koszty operacyjne partnerów wdrażających, nie uwzględnione w inny sposób jako koszty transportu, koszty obróbki i inne koszty specjalne

koszty związane z lokalnymi organizacjami pozarządowymi

usługi w zakresie wsparcia technicznego i zarządzania logistyką,

przygotowanie projektów, wycena, monitoring i ocena

koszty związane z rejestracją beneficjentów

lokalne usługi techniczne

ANEKS B

UPRAWNIENI ODBIORCY

Odbiorcy uprawnieni do otrzymywania pomocy żywnościowej zgodnie z artykułem VII niniejszej Konwencji odnoszą się do Państw Rozwijających się i Terytoriów wymienionych jako odbiorcy pomocy przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, ze skutkiem od 1 stycznia 1997 roku, oraz do państw umieszczonych na liście Światowej Organizacji Handlu (WTO) krajów rozwijających się będących Importerami Netto Żywności, ze skutkiem od 1 marca 1999 roku.

a) Kraje najsłabiej rozwinięte

Islamskie Państwo Afganistanu, Republika Angoli, Ludowa Republika Bangladeszu, Republika Beninu, Królestwo Bhutanu, Burkina Faso, Republika Burundi, Królestwo Kambodży, Wyspy Zielonego Przylądka, Republika Środkowoafrykańska, Republika Czadu, Związek Komorów, Demokratyczna Republika Konga, Republika Dżibuti, Republika Gwinei Równikowej, Państwo Erytrea, Federalna Demokratyczna Republika Etiopii, Republika Gambii, Republika Gwinei, Republika Gwinei Bissau, Republika Haiti, Republika Kiribati, Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Królestwo Lesotho, Republika Liberii, Republika Madagaskaru, Republika Malawi, Republika Malediwów, Republika Mali, Islamska Republika Mauretańska, Republika Mozambiku, Związek Myanmar, Królestwo Nepalu, Republika Nigru, Republika Rwandy, Demokratyczna Republika Wysp Św. Tomasza i Książęcej, Republika Sierra Leone, Wyspy Salomona, Republika Somalijska, Republika Sudanu, Zjednoczona Republika Tanzanii, Republika Togiska, Tuvalu, Republika Ugandy, Republika Vanuatu, Niezależne Państwo Samoa, Republika Jemeńska, Republika Zambii.

b) Kraje o Niskich Dochodach

Republika Albanii, Republika Armenii, Republika Azerbejdżanu, Bośnia i Hercegowina, Republika Kamerunu, Chińska Republika Ludowa, Republika Kongo, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej, Gruzja, Republika Ghany, Kooperacyjna Republika Gujany, Republika Hondurasu, Republika Indii, Republika Kenii, Republika Kirgizji, Mongolia, Republika Nikaragui, Federalna Republika Nigerii, Islamska Republika Pakistanu, Republika Senegalu, Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki, Republika Tadżykistanu, Socjalistyczna Republika Wietnamu i Republika Zimbabwe.

c) Kraje o dochodach nisko-średnich

Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna, Belize, Republika Boliwii, Republika Botswany, Republika Kolumbii, Republika Kostaryki, Republika Kuby, Wspólnota Dominiki, Republika Dominikańska, Republika Ekwadoru, Arabska Republika Egiptu, Republika Salwadoru, Republika Wysp Fidżi, Grenada, Republika Gwatemali, Republika Indonezji, Islamska Republika Iranu, Republika Iraku, Jamajka, Jordańskie Królestwo Haszymidzkie, Republika Kazachstanu, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Republika Libańska, Była

Jugoslowiańska Republika Macedonii, Republika Wysp Marshalla, Mikronezja, Republika Mołdowy, Królestwo Marokańskie, Republika Namibii, Niue, Republika Palau, Palestyna, Republika Panamy, Niezależne Pastwo Papui Nowej Gwinei, Republika Paragwaju, Republika Peru, Republika Filipin, Wyspy Św. Wincentego i Grenadyny, Republika Surinamu, Królestwo Suazi, Syryjska Republika Arabska, Królestwo Tajlandii, Demokratyczna Republika Timoru Wschodniego, Tokelau, Królestwo Tonga, Republika Tunezyjska, Republika Turcji, Turkmenistan, Republika Uzbekistanu, Boliwariańska Republika Wenezueli, Wallis i Futuna, oraz Republika Federalna Jugosławii.

d) Kraje rozwijające się będące importerami netto żywności zgodnie z danymi Światowej Organizacji Handlu (nie wymienione powyżej): Barbados, Republika Mauritiusu, Saint Lucia, Republika Trynidadu i Tobago.

Niniejszym poświadczam, że powyższy tekst jest uwierzytelnioną kopią Konwencji o Pomocy Żywnościowej z 1999 r., sporządzonej w Londynie 13 kwietnia 1999 r., której oryginał został zdeponowany u Sekretarza Generalnego ONZ

W imieniu Sekretarza Generalnego, Doradca Prawny (Zastępca Sekretarza Generalnego ds. Prawnych)

Hans Corell

Organizacja Narodów Zjednoczonych 30 kwietnia 1999 r.

Organizacja Narodów Zjednoczonych 30 kwietnia 1999 r.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem.

p.o. ZASTĘPCY DYREKTORA Departanientu Współpcacy Rozwojowej

Andrzej SKRZYDŁO

FOOD AID CONVENTION, 1999

FOOD AID CONVENTION, 1999

PREAMBLE

OBJECTIVES AND DEFINITIONS	PART I
Objectives Definitions	Article I Article II
CONTRIBUTIONS AND NEEDS	PART II
Quantities and Quality Products Equivalence Carryover and Carryforward Eligible Recipients Needs Forms and Terms of Aid Transport and Delivery Channelling Local Purchases and Triangular Transactions Effectiveness and Impact Information and Co-ordination	Article III Article IV Article V Article VII Article VIII Article IX Article IX Article X Article XI Article XII Article XIII Article XIII Article XIV
ADMINISTRATION	PART III
Food Aid Committee Powers and Functions Chairman and Vice-Chairman Sessions Secretariat Defaults and Disputes	Article XV Article XVI Article XVII Article XVIII Article XIX Article XX
FINAL PROVISIONS	PART IV
Depositary Signature and Ratification Accession Entry into Force Duration and Withdrawal International Grains Agreement Authentic Texts	Article XXI Article XXII Article XXIII Article XXIV Article XXV Article XXVI Article XXVII

Eligible Recipients

ANNEX B

FOOD AID CONVENTION, 1999

PREAMBLE

The Parties to this Convention,

Having reviewed the Food Aid Convention, 1995 and its objective of securing at least 10 million tonnes of food aid annually in the form of grain suitable for human consumption, and wishing to confirm their desire to maintain international co-operation on food aid matters among member governments;

Recalling the Declaration on World Food Security and the World Food Summit Plan of Action adopted in Rome in 1996, in particular the commitment to achieve food security for all and to an ongoing effort to eradicate hunger;

Desiring to enhance the capacity of the international community to respond to food emergency situations and to improve world food security, through the assurance of supplies of food aid irrespective of world food price and supply fluctuations;

Recalling that, in their 1994 Marrakesh decision on measures concerning least-developed countries and net food-importing developing countries, Ministers of WTO member countries agreed to review the level of food aid established under the Food Aid Convention as further elaborated at the 1996 Singapore Ministerial Conference;

Recognising that the recipients and members have their own policies on food aid and related matters, and that the ultimate objective of food aid is the elimination of the need for food aid itself;

Desiring to improve the effectiveness and quality of food aid as a tool in support of food security in developing countries, particularly to alleviate poverty and hunger of the most vulnerable groups, and to improve member co-ordination and co-operation in the field of food aid;

HAVE AGREED on the following:

PART I - OBJECTIVES AND DEFINITIONS

ARTICLE I

Objectives

The objectives of this Convention are to contribute to world food security and to improve the ability of the international community to respond to emergency food situations and other food needs of developing countries by:

- (a) making appropriate levels of food aid available on a predictable basis, as determined by the provisions of this Convention;
- (b) encouraging members to ensure that the food aid provided is aimed particularly at the alleviation of poverty and hunger of the most vulnerable groups, and is consistent with agricultural development in those countries;
- (c) including principles for maximising the impact, the effectiveness and quality of the food aid provided as a tool in support of food security; and,
- (d) providing a framework for co-operation, co-ordination and information-sharing among members on food aid related matters to achieve greater efficiency in all aspects of food aid operations and better coherence between food aid and other policy instruments.

ARTICLE II

Definitions

- (a) Under this Convention, unless the context otherwise requires, any reference to:
 - (i) "c.i.f." means cost, insurance and freight;
 - (ii) "Commitment" means the minimum amount of food aid to be provided annually by a member under Article III (e);
 - (iii) "Committee" means the Food Aid Committee referred to in Article XV;

- (iv) "Contribution" means the amount of food aid provided and reported to the Committee by a member annually in accordance with the provisions of this Convention;
- (v) "Convention" means the Food Aid Convention, 1999;
- (vi) "DAC" means the Development Assistance Committee of OECD;
- (vii) "Developing country" means any country or territory eligible to receive food aid under Article VII;
- (viii) "Eligible product" means a product, referred to in Article IV, which may be provided as food aid by a member as its contribution under this Convention;
- (ix) "Executive Director" means the Executive Director of the International Grains Council;
- (x) "f.o.b." means free on board;
- (xi) "Food" or "food aid" includes, as appropriate, a reference to seed for food crops;
- (xii) "Member" means a party to this Convention;
- (xiii) "Micronutrients" means vitamins and minerals used to fortify or complement food aid products which are eligible, under Article IV (c), to be counted as a member's contribution;
- (xiv) "OECD" means the Organisation for Economic Co-operation and Development;
- (xv) "Products of primary processing" include:
 - · cereal flours:
 - · cereal groats and cereal meal;
 - other worked cereal grains (e.g. rolled, flaked, polished, pearled and kibbled, but not further prepared) except husked, glazed, polished or broken rice;
 - germ of cereals, whole, rolled, flaked or ground;
 - bulgur; and
 - any other similar grain product which the Committee may decide;

- (xvi) "Products of secondary processing" include:
 - macaroni, spaghetti and similar products; and
 - any other product, whose manufacture involves the use of a product of primary processing, which the Committee may decide;
- (xvii) "Rice" includes husked, glazed, polished or broken rice;
- (xviii) "Secretariat" means the Secretariat of the International Grains Council;
- (xix) "Tonne" means a metric ton of 1,000 kilograms;
- (xx) "Transport and other operational costs", as listed in Annex A, mean costs beyond the f.o.b. stage or, in the case of local purchases, beyond the point of purchase, associated with a food aid operation, which may be counted in whole or in part towards a member's contribution:
- (xxi) "Value" means the commitment of a member in a convertible currency;
- (xxii) "Wheat equivalent" means the amount of a member's commitment or contribution as evaluated in accordance with Article V;
- (xxiii) "WTO" means the World Trade Organization;
- (xxiv) "Year" means the period from 1 July to the following 30 June, unless otherwise stated.
- (b) Any reference in this Convention to a "Government" or "Governments" or "member" shall be construed as including a reference to the European Community (hereinafter referred to as the EC). Accordingly, any reference in this Convention to "signature" or to the "deposit of instruments of ratification, acceptance, or approval" or "an instrument of accession" or "a declaration of provisional application" by a Government shall, in the case of the EC, be construed as including signature or declaration of provisional application on behalf of the EC by its competent authority and the deposit of the instrument required by the institutional procedures of the EC to be deposited for the conclusion of an international agreement.
- (c) Any reference in this Convention to a "Government", or "Governments", or "member", shall be understood, where appropriate, to include a reference to any separate customs territory within the meaning of the General Agreement on Tariffs and Trade or of the Agreement Establishing The World Trade Organization.

PART II - CONTRIBUTIONS AND NEEDS

ARTICLE III

Quantities and Quality

- (a) Members agree to provide food aid to developing countries or the cash equivalent thereof in the minimum annual amounts specified in paragraph (e) below (hereinafter referred to as "the commitment").
- (b) The commitment of each member shall be expressed in either tonnes of wheat equivalent or in value or in a combination of tonnage and value. Members expressing their commitment in value terms shall also specify a guaranteed annual tonnage.
- (c) In the case of members expressing their commitment in value terms or in a combination of tonnage and value, the value may include the transport and other operational costs associated with the food aid operations.
- (d) Whether its commitment is expressed in tonnage, in value, or in a combination of tonnage and value, a member may also include an indicative value representing its total estimated cost, including the transport and other operational costs associated with the food aid operations.
- (e) Subject to the provisions of Article VI, the commitment of each member shall be:

Member	Tonnage ⁽¹⁾ (wheat equivalent)	Value ⁽¹⁾ (millions)	Total indicative value (millions)
Argentina	35,000	-	
Australia	250,000	-	A\$ 90 ⁽²⁾
Canada	420,000	-	C\$ 150 (2)
European Community and its member States	1,320,000	€ 130 ⁽²⁾	€ 422 ⁽²⁾
Japan	300,000	-	
Norway	30,000	-	NOK 59 ⁽²⁾
Switzerland	40,000	-	
United States of America	2,500,000	-	US\$ 900-1,000 ⁽²⁾

 $[\]stackrel{ ext{(1)}}{\sim}$ Members shall report their food aid operations in line with the relevant Rules of Procedure

⁽²⁾ Includes transport and other operational costs

- (f) Transport and other operational costs, when counted towards a member's commitment, must be incurred as part of a food aid operation which is also eligible to be counted towards a member's commitment.
- (g) In respect of transport and other operational costs, a member cannot count more than the acquisition cost of eligible products towards its commitment, except in the case of internationally recognised emergency situations.
- (h) Any member which has acceded to this Convention under paragraph (b) of Article XXIII shall be deemed to be listed in paragraph (e) of this Article, together with its commitment.
- (i) The commitment of an acceding member referred to in paragraph (h) of this Article shall not be less than 20,000 tonnes or an appropriate value as the Committee may approve. This will normally apply in full starting in the first year during which the country is deemed by the Committee to have acceded to the Convention. However, to facilitate the accession of Governments other than those referred to in paragraph (e) of this Article, the Committee may agree that an acceding member's commitment should be phased in over a period of not more than three years, provided that the commitment is at least 10,000 tonnes or an appropriate value in the first year, and increases by at least 5,000 tonnes a year or an appropriate value in each succeeding year.
- (j) All products provided as food aid shall meet international quality standards, be consistent with the dietary habits and nutritional needs of recipients and, with the exception of seeds, shall be suitable for human consumption.

ARTICLE IV

Products

- (a) The following products are eligible to be supplied under this Convention, subject to the specifications set out in the relevant Rules of Procedure:
 - (i) grains (wheat, barley, maize, millet, oats, rye, sorghum or triticale) or rice;
 - (ii) grain and rice products of primary or secondary processing;
 - (iii) pulses;
 - (iv) edible oil;
 - root crops (cassava, round potatoes, sweet potatoes, yams, or taro), where these are supplied in triangular transactions or in local purchases;
 - (vi) skimmed milk powder;
 - (vii) sugar;
 - (viii) seed for eligible products; and,

- (ix) within the limits of paragraph (b) below, products which are a component of the traditional diet of vulnerable groups, or a component of supplementary feeding programmes, and which meet the requirements set out in Article III (j) of this Convention.
- (b) The amount of food aid provided by a member in any year in fulfilling its commitment in the form of:
 - (i) all products included in paragraph (a) (vi) to (viii) of this Article shall not together exceed 15%, and no product category may individually exceed 7%, of its commitment excluding transport and other operational costs;
 - (ii) all products included in paragraph (a) (ix) of this Article shall not together exceed 5%, and no product may individually exceed 3%, of its commitment excluding transport and other operational costs;
 - (iii) in the case of commitments expressed as a combination of tonnage and value, the percentages in sub-paragraphs (i) and (ii) above shall be calculated separately for tonnage and value, excluding transport and other operational costs.
- (c) For the purposes of fulfilment of their commitments, members may provide micro-nutrients in conjunction with eligible products. They are encouraged to provide, when appropriate, fortified food aid products, particularly in emergency situations and targeted development projects.

ARTICLE V

Equivalence

- (a) Contributions shall be counted in terms of their wheat equivalent, as follows:
 - (i) grain for human consumption shall be equal to wheat;
 - (ii) rice shall be determined by the international export price relationship between rice and wheat, in accordance with the methods set out in the Rules of Procedure;
 - (iii) products of primary or secondary processing of grains or of rice shall be determined by their respective grain or rice content, in accordance with the specifications set out in the Rules of Procedure;
 - (iv) pulses, seed of grain, rice or other food crops, and all other eligible products, shall be based on the costs of acquisition in accordance with the methods set out in the Rules of Procedure.
- (b) In the case of contributions in the form of blends or mixtures of products, only the proportion of the blend or mixture which is made from eligible products shall be counted towards a member's contribution.

- (c) The Committee shall establish a Rule of Procedure to determine the wheat equivalent of fortified products and micro-nutrients.
- (d) Contributions of cash for the purchase of eligible products supplied as food aid shall be evaluated either in accordance with the wheat equivalent of these products, or at prevailing international market prices of wheat, in accordance with the methods laid down in the Rules of Procedure.

ARTICLE VI

Carryover and Carryforward

- (a) Each member shall ensure that operations in respect of its commitment for one year are made to the maximum extent possible within that year.
- (b) If a member is unable to provide the amount specified in paragraph (e) of Article III in a particular year, it shall report the circumstances to the Committee as soon as possible and, in any case, no later than the first session held after the end of that year. Unless the Committee decides otherwise, the unfulfilled amount shall be added to the member's commitment for the following year.
- (c) If a member's contribution exceeds its commitment for any year, up to 5% of its overall commitment, or the amount of the excess, whichever is the smaller, may be counted as part of the member's commitment for the following year.

ARTICLE VII

Eligible Recipients

- (a) Food aid under this Convention may be provided to the developing countries and territories which are listed in Annex B, namely:
 - (i) least-developed countries;
 - (ii) low-income countries;
 - (iii) lower middle-income countries, and other countries included in the WTO list of Net Food-Importing Developing Countries at the time of negotiation of this Convention, when experiencing food emergencies or internationally recognised financial crises leading to food shortage emergencies, or when food aid operations are targeted on vulnerable groups.

- (b) For purposes of paragraph (a) above, any changes made to the DAC list of Developing Countries and Territories in Annex B (a) to (c) shall also apply to the list of eligible recipients under this Convention.
- (c) When allocating their food aid, members shall give priority to least-developed countries and low-income countries.

ARTICLE VIII

Needs

- (a) Food aid should only be provided when it is the most effective and appropriate means of assistance.
- (b) Food aid should be based on an evaluation of needs by the recipient and the members, within their own respective policies, and should be aimed at enhancing food security in recipient countries. In responding to those needs, members shall pay attention to meeting the particular nutritional needs of women and children.
- (c) Food aid for free distribution should be targeted on vulnerable groups.
- (d) The provision of food aid in emergency situations should take particular account of longer-term rehabilitation and development objectives in the recipient countries and should respect basic humanitarian principles. Members shall aim to ensure that the food aid provided reaches the intended recipients in a timely manner.
- (e) To the maximum extent possible, non-emergency food aid shall be provided by members on a forward planning basis, so that recipient countries may be able to take account, in their development programmes, of the likely flow of food aid they will receive during each year of this Convention.
- (f) If it appears that, because of a substantial production shortfall or other circumstances, a particular country, region or regions is faced with exceptional food needs, the matter shall be considered by the Committee. The Committee may recommend that members should respond to the situation by increasing the amount of food aid provided.
- (g) At the time of the identification of food aid needs, members or their partners shall endeavour to consult with each other at the regional and recipient country level, with a view to developing a common approach to needs analysis.

- (h) Members agree, where appropriate, to identify priority countries and regions under their food aid programmes. Members will ensure transparency as to their priorities, policies and programmes, by providing information for other donors.
- (i) Members will consult with each other, directly or through their relevant partners, on the possibilities for the establishment of common action plans for priority countries, if possible on a multi-annual basis.

ARTICLE IX

Forms and Terms of Aid

- (a) Food aid under this Convention may be supplied as:
 - (i) grants of food or of cash to be used to purchase food for or by the recipient country;
 - (ii) sales of food for the currency of the recipient country, which is not transferable and is not convertible into currency or goods and services for use by the donor members;
 - (iii) sales of food on credit, with payment to be made in reasonable annual amounts over periods of 20 years or more and with interest at rates which are below commercial rates prevailing in world markets.
- (b) With respect only to food aid counted against a member's commitment, all food aid provided to least-developed countries shall be made in the form of grants.
- (c) Food aid under this Convention provided in the form of grants shall represent not less than 80 per cent of a member's contribution and, to the extent possible, members will seek progressively to exceed this percentage.
- (d) Members shall undertake to conduct all food aid transactions under this Convention in such a way as to avoid harmful interference with normal patterns of production and international commercial trade.
- (e) Members shall ensure that:
 - the provision of food aid is not tied directly or indirectly, formally or informally, explicitly or implicitly, to commercial exports of agricultural products or other goods and services to recipient countries;
 - (ii) food aid transactions, including bilateral food aid which is monetised, are carried out in a manner consistent with the FAO "Principles of Surplus Disposal and Consultative Obligations".

ARTICLE X

Transport and Delivery

- (a) The costs of transporting and delivering food aid beyond the f.o.b. stage shall, to the extent possible, be borne by the donors, particularly in the case of emergency food aid or food aid provided to priority recipient countries.
- (b) In planning food aid operations, due account shall be taken of potential difficulties which may affect transport, processing or storage of food aid, and the effects that the delivery of the aid may have on marketing of local harvests in the recipient country.
- (c) In order to make optimum use of available logistical capacity, members shall establish, as far as possible, with other food aid donors, recipient countries, and any other parties involved in the delivery of the food aid, a co-ordinated timetable for the delivery of their aid.
- (d) Due reference to the payment of transport and other operational costs shall be made in any review of the performance of members under this Convention.
- (e) Transport and other operational costs must be incurred as part of a food aid operation which is also eligible to be reported as part of a member's contribution.

ARTICLE XI

Channelling

- (a) Members may provide their food aid bilaterally, through intergovernmental or other international organisations, or non-governmental organisations.
- (b) Members shall give full consideration to the advantages of directing food aid through multilateral channels, in particular the World Food Programme.
- (c) In developing and implementing their food aid operations, members shall make use, whenever possible, of information and competencies available within the relevant international organisations, whether inter-governmental or non-governmental, active in the field of food aid.
- (d) Members are encouraged to co-ordinate their food aid policies and activities in relation to international organisations active in the field of food aid, with a view to strengthening the coherence of food aid operations.

ARTICLE XII

Local Purchases and Triangular Transactions

- (a) In order to promote local agricultural development, strengthen regional and local markets and enhance the longer-term food security of recipient countries, members shall give consideration to using or directing their cash contributions for the purchase of food:
 - (i) for supply to the recipient country from other developing countries ("triangular transactions"); or,
 - (ii) in one part of a developing country for supply to a deficit area in that country ("local purchases").
- (b) Cash contributions shall not normally be made to purchase food which is of the same type that the country which is the source of supply has received as bilateral or multilateral food aid in the same year as the purchase, or in a previous year if the food aid then received is still being used.
- (c) To facilitate the purchase of food from developing countries, members shall, to the extent possible, provide to the Secretariat such information as is available to them on food surpluses that may exist, or are anticipated, in developing countries.
- (d) Members shall pay particular attention to avoiding harmful effects on low-income consumers due to price changes resulting from local purchases.

ARTICLE XIII

Effectiveness and Impact

- (a) In all food aid transactions, members shall pay particular attention to:
 - avoiding harmful effects on local harvests, production and marketing structures, by appropriately timing the distribution of food aid;
 - (ii) respecting local food habits and nutritional needs of the beneficiaries and minimising any possible negative effects on their eating habits; and
 - (iii) facilitating the participation of women in the decision-making process and in the implementation of food aid operations, thus strengthening food security at the household level.
- (b) Members shall endeavour to support the efforts of governments in recipient countries to develop and implement food aid programmes in a manner consistent with this Convention.

- (c) Members should support and, where appropriate, contribute to strengthening the capacity and competence of recipient governments and the respective civil societies to develop and implement food security strategies to enhance the impact of food aid programmes.
- (d) When food aid is sold within a recipient country, the sale shall be carried out, as far as possible, through the private sector and be based on market analysis. In targeting proceeds from such sales, priority shall be given to projects aiming to improve the food security of beneficiaries.
- (e) Consideration should be given to reinforcing food aid by other means (financial aid, technical assistance etc.) in order to strengthen its capacity to enhance food security and to increase the capacity of governments and civil society to develop food security strategies at all levels.
- (f) Members shall endeavour to ensure coherence between food aid policies and policies in other sectors such as development, agriculture and trade.
- (g) Members agree to consult to the extent possible with all partners concerned at the level of each recipient country to ensure monitoring of the co-ordination of food aid programmes and operations.
- (h) Members shall endeavour to carry out joint evaluations of their food aid programmes and operations. Such evaluation should be based on agreed international principles.
- (i) When carrying out evaluations of their food aid programmes and operations, members shall take into consideration the provisions of this Convention relating to the effectiveness and impact of those food aid programmes and operations.
- (j) Members are encouraged to assess the impact of their food aid programmes, channelled bilaterally or multilaterally or through non-governmental organisations, using appropriate indicators such as the nutritional status of the beneficiaries and other indicators related to world food security.

ARTICLE XIV

Information and Co-ordination

- (a) Members shall provide regular and timely reports to the Committee on the amount, content, channelling, costs including transport and other operational costs, forms and terms of their contributions in accordance with the Rules of Procedure.
- (b) Members undertake to supply such statistical and other information that may be required for the operation of this Convention, in particular regarding their:
 - aid deliveries, including the purchase of products made as the result of cash contributions, local purchases or triangular operations, and those channelled through international organisations;
 - (ii) arrangements entered into for the future supply of food aid;
 - (iii) policies affecting the provision and distribution of food aid. To the extent possible, these reports shall be submitted in writing to the Executive Director before each regular session of the Committee.
- (c) Members who make contributions in the form of multilateral cash contributions to international organisations shall report the fulfilment of their obligations in accordance with the Rules of Procedure.
- (d) Members shall exchange information on their food aid policies and programmes and the results of their evaluations of these policies and programmes, and shall endeavour to ensure the coherence of their food aid programmes with food security strategies at national, regional, local and household levels.
- (e) Members shall indicate to the Committee, in advance, the amount of their commitment which is not made in the form of grants and the terms of any such aid.

PART III - ADMINISTRATION

ARTICLE XV

Food Aid Committee

- (a) The Food Aid Committee, established by the Food Aid Convention of the International Grains Arrangement, 1967, shall continue in being for the purpose of administering this Convention, with the powers and functions provided in this Convention.
- (b) The membership of the Committee shall consist of all parties to this Convention.
- (c) Each member shall designate a representative resident at the seat of the Committee to whom the Secretariat's notices and other communications related to the work of the Committee shall normally be addressed. Other arrangements may be adopted by any member in agreement with the Executive Director.

ARTICLE XVI

Powers and Functions

- (a) The Committee shall take such decisions and perform such functions as are required to carry out the provisions of this Convention. It shall establish such Rules of Procedure as are necessary for this purpose.
- (b) The decisions of the Committee shall be reached by consensus.
- (c) The Committee shall keep the requirements for food aid in developing countries and the ability of members to respond to those requirements under review.
- (d) The Committee shall keep under review the progress made in attaining the objectives set out in Article I of this Convention, and the fulfilment of the provisions of this Convention.
- (e) The Committee may receive information from recipient countries and consult with them.

ARTICLE XVII

Chairman and Vice-Chairman

- (a) At the last statutory session held in each year, the Committee shall appoint a Chairman and a Vice-Chairman for the following year.
- (b) The duties of the Chairman shall be:
 - (i) to approve the draft agenda for each session;
 - (ii) to preside at sessions;
 - (iii) to declare the opening and closing of each meeting and of each session;
 - (iv) to submit the draft agenda to the Committee for adoption at the beginning of each session:
 - (v) to direct the discussions and to ensure observance of the Rules of Procedure;
 - (vi) to accord the right to speak and to decide all questions of order in accordance with the relevant Rules of Procedure;
 - (vii) to put questions and announce decisions; and,
 - (viii) to rule on points of order that delegates may raise.
- (c) If the Chairman is absent from a session or any part thereof, or is temporarily unable to fill the office of Chairman, the Vice-Chairman shall act as Chairman. In the absence of the Chairman and the Vice-Chairman, the Committee shall appoint a temporary Chairman.
- (d) If, for any reason, the Chairman is unable to continue to fill the office of Chairman, the Vice-Chairman shall act as Chairman pending the appointment of a new Chairman by the Committee.
- (e) The Vice-Chairman, when acting as Chairman, or the temporary Chairman, shall have the same powers and duties as the Chairman.

ARTICLE XVIII

Sessions

(a) The Committee shall meet at least twice a year in conjunction with the statutory sessions of the International Grains Council. The Committee shall meet also at such other times either as the Chairman shall decide, at the request of three members, or as otherwise required by this Convention.

- (b) The presence of delegates representing two thirds of the membership of the Committee shall be necessary to constitute a quorum at any session of the Committee.
- (c) The Committee may, when appropriate, invite any non-member government and representatives from other international inter-governmental organisations to attend its open meetings as observers.
- (d) The seat of the Committee shall be in London.

ARTICLE XIX

Secretariat

- (a) The Committee shall use the services of the Secretariat of the International Grains Council for the performance of such administrative duties as the Committee may request, including the processing and distribution of documentation and reports.
- (b) The Executive Director shall carry out the directions of the Committee and shall perform such duties as are laid down in the Convention and the Rules of Procedure.

ARTICLE XX

Defaults and Disputes

- (a) In the case of a dispute concerning the interpretation or application of this Convention, or of a default in obligations under this Convention, the Committee shall meet and take appropriate action.
- (b) Members shall take account of the recommendations and conclusions reached by consensus by the Committee in cases of disagreement as to the application of the provisions of this Convention.

PART IV - FINAL PROVISIONS

ARTICLE XXI

Depositary

The Secretary-General of the United Nations is hereby designated as the depositary of this Convention.

ARTICLE XXII

Signature and Ratification

- (a) This Convention shall be open for signature from 1 May 1999 until and including 30 June 1999 by the Governments referred to in paragraph (e) of Article III.
- (b) This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by each signatory Government in accordance with its constitutional procedures. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the depositary not later than 30 June 1999, except that the Committee may grant one or more extensions of time to any signatory Government that has not deposited its instrument of ratification, acceptance or approval by that date.
- (c) Any signatory Government may deposit with the depositary a declaration of provisional application of this Convention. Any such Government shall provisionally apply this Convention in accordance with its laws and regulations and be provisionally regarded as a party thereto.
- (d) The depositary shall notify all signatory and acceding Governments of each signature, ratification, acceptance, approval, provisional application of, and accession to, this Convention.

Article XXIII

Accession

(a) This Convention shall be open for accession by any Government referred to in paragraph (e) of Article III that has not signed this Convention. Instruments of accession

shall be deposited with the depositary not later than 30 June 1999, except that the Committee may grant one or more extensions of time to any Government that has not deposited its instrument of accession by that date.

- (b) Once this Convention has entered into force in accordance with Article XXIV, it shall be open for accession by any Government other than those referred to in paragraph (e) of Article III, upon such conditions as the Committee considers appropriate. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.
- (c) Any Government acceding to this Convention under paragraph (a) of this Article, or whose accession has been agreed by the Committee under paragraph (b) of this Article, may deposit with the depositary a declaration of provisional application of this Convention pending the deposit of its instrument of accession. Any such Government shall provisionally apply this Convention in accordance with its laws and regulations and be provisionally regarded as a party thereto.

ARTICLE XXIV

Entry into force

- (a) This Convention shall enter into force on I July 1999 if by 30 June 1999 the Governments, whose combined commitments, as listed in paragraph (e) of Article III, equal at least 75% of the total commitments of all governments listed in that paragraph, have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession, or declarations of provisional application, and provided that the Grains Trade Convention, 1995 is in force.
- (b) If this Convention does not enter into force in accordance with paragraph (a) of this Article, the Governments which have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession, or declarations of provisional application, may decide by unanimous consent that it shall enter into force among themselves provided that the Grains Trade Convention, 1995 is in force.

ARTICLE XXV

Duration and Withdrawal

(a) This Convention shall remain in force until and including 30 June 2002, unless extended under paragraph (b) of this Article or terminated earlier under paragraph (f) of this Article,

- provided that the Grains Trade Convention, 1995, or a new Grains Trade Convention replacing it, remains in force until and including that date.
- (b) The Committee may extend this Convention beyond 30 June 2002 for successive periods not exceeding two years on each occasion, provided that the Grains Trade Convention,1995, or a new Grains Trade Convention replacing it, remains in force during the period of the extension.
- (c) If this Convention is extended under paragraph (b) of this Article, the commitments of members under paragraph (e) of Article III may be subject to review by members before the entry into force of each extension. Their respective commitments, as reviewed, shall remain unchanged for the duration of each extension.
- (d) The operation of this Convention shall be kept under review, in particular with reference to the results of any multilateral negotiations bearing on the provision of food aid, including especially on concessional credit terms, and the need to apply the results thereof.
- (e) The situation with respect to all food aid operations and, in particular, those under concessional credit terms, shall be reviewed before deciding on any extension of this Convention or any new convention.
- (f) In the event of this Convention being terminated, the Committee shall continue in being for such time as may be required to carry out its liquidation, and shall have such powers, and exercise such functions, as may be necessary for that purpose.
- (g) Any member may withdraw from this Convention at the end of any year by giving written notice of withdrawal to the depositary at least ninety days prior to the end of that year. That member shall not thereby be released from any obligations incurred under this Convention which have not been discharged by the end of that year. The member shall simultaneously inform the Committee of the action it has taken.
- (h) Any member which withdraws from this Convention may thereafter rejoin by giving written notice to the Committee and to the depositary. It shall be a condition of rejoining the Convention that the member shall be responsible for fulfilling its commitment with effect from the year in which it rejoins.

ARTICLE XXVI

International Grains Agreement

This Convention shall replace the Food Aid Convention, 1995, as extended, and shall be one of the constituent instruments of the International Grains Agreement, 1995.

ARTICLE XXVII

Authentic texts

The texts of this Convention in the English, French, Russian and Spanish languages shall all be equally authentic.

DONE at London, 13 April Nineteen Ninety-Nine

ANNEX A

TRANSPORT AND OTHER OPERATIONAL COSTS

The following transport and other operational costs associated with food aid contributions are included under Articles II (a)(vii), III, X and XIV of this Convention:

(a) Transport Costs

freight, including loading and discharge

demurrage and dispatch

trans-shipment

bagging

insurance and superintendance

port charges and storage fees in port

temporary warehouse facilities and fees in port and on-route

in-country transport, vehicle hire, tolls and escort, convoy and border fees

equipment hire

aircraft, airlifts

(b) Other Operational Costs

non-food items (NFIs) utilised by beneficiaries (tools, utensils, agricultural inputs)

NFIs provided to implementing partners (vehicles, storage facilities)

costs of counterpart training

implementing partners' operational costs, not otherwise covered as transport costs

milling and other special costs

in-country NGO costs

technical support services and logistics management

project preparation, appraisal, monitoring and evaluation

beneficiary registration

in-country technical services

ANNEX B

ELIGIBLE RECIPIENTS

Eligible food aid recipients under Article VII of this Convention refer to Developing Countries and Territories listed as aid recipients by the Development Assistance Committee (DAC) of the OECD, effective as of 1 January 1997, and to countries included in the WTO list of Net Food-Importing Developing Countries, effective as of 1 March 1999.

(a) Least-Developed Countries

Afghanistan, Angola, Bangladesh, Benin, Bhutan, Burkina Faso, Burundi, Cambodia, Cape Verde, Central African Republic, Chad, Comoros, Congo Dem. Rep., Djibouti, Equatorial Guinea, Eritrea, Ethiopia, Gambia, Guinea, Guinea-Bissau, Haiti, Kiribati, Laos, Lesotho, Liberia, Madagascar, Malawi, Maldives, Mali, Mauritania, Mozambique, Myanmar, Nepal, Niger, Rwanda, Sao Tome and Principe, Sierra Leone, Solomon Islands, Somalia, Sudan, Tanzania, Togo, Tuvalu, Uganda, Vanuatu, Western Samoa, Yemen, Zambia.

(b) Low-Income Countries

Albania, Armenia, Azerbaijan, Bosnia and Herzegovina, Cameroon, China, Congo Rep, Côte d'Ivoire, Georgia, Ghana, Guyana, Honduras, India, Kenya, Kyrgyz Rep, Mongolia, Nicaragua, Nigeria, Pakistan, Senegal, Sri Lanka, Tajikistan, Viet Nam and Zimbabwe.

(c) Lower Middle-Income Countries

Algeria, Belize, Bolivia, Botswana, Colombia, Costa Rica, Cuba, Dominica, Dominican Republic, Ecuador, Egypt, El Salvador, Fiji, Grenada, Guatemala, Indonesia, Iran, Iraq, Jamaica, Jordan, Kazakhstan, Korea (Democratic Republic of), Lebanon, Macedonia (former Yugoslav Republic), Marshall Islands, Micronesia Federated States, Moldova, Morocco, Namibia, Niue, Palau Islands, Palestinian Administered Areas, Panama, Papua New Guinea, Paraguay, Peru, Philippines, St Vincent & Grenadines, Suriname, Swaziland, Syria, Thailand, Timor, Tokelau, Tonga, Tunisia, Turkey, Turkmenistan, Uzbekistan, Venezuela, Wallis and Futuna, and Yugoslavia Federal Republic.

(d) WTO Net Food-Importing Developing Countries (not included above)

Barbados, Mauritius, St Lucia, Trinidad & Tobago.

I hereby certify that the foregoing text is a true copy of the Food Aid Convention, 1999, done at London on 13 April 1999, the original of which is deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Je certifie que le texte qui précède est une copie conforme de la Convention relative à l'aide alimentaire de 1999, faite à Londres le 13 avril 1999, et dont l'original se trouve déposé auprès du Secrétaire général des Nations Unies.

For the Secretary-General,
The Legal Counsel
(Under-Secretary-General
for Legal Affairs)

Pour le Secrétaire général, Le Conseiller juridique (Secrétaire général adjoint aux affaires juridiques)

Hans Corell

United Nations, New York 30 April 1999 Organisation des Nations Unies New York, le 30 avril 1999